

[Finansministeren.]

stramning, som er for kraftig, så er naturligvis både den pågældende fagminister og jeg villige til at drøfte dette problem.

Hr. Poul Dam var betydelig mere behersket, som han altid er, i sin tone over for finanslovforslaget end den socialdemokratiske ordfører, hvilket jeg naturligvis noterede med glæde, men han var til gengæld, hvad angår indholdet, ikke mere venligt indstillet. Nu har jeg jo kendt hr. Poul Dam i så mange år, at jeg ved, at han har en trang til kategoriske generaliseringer, som han henter fra den formelle logiks love, og efterhånden så afspores han fra virkeligheden i sin egen logiske sans, således som det også gik Holbergs Erasmus. Det er jo således, at når han til sidst påstår, at landet går i stå — dette er det land, der skal gå i stå — så ved vi godt, at så har hans egen logik bragt ham fuldstændig på vildspor. Der er jo intet i det finanslovforslag, der er forelagt, der tyder på, at landet skal gå i stå. Der er jo intet i det forslag, der er forelagt, der tyder på, at de offentlige udgifter simpelt hen fastholdes på det hidtidige niveau. Det er i hvert tilfælde ikke det, vi blev kritiseret for fra socialdemokratiets side, at der ikke var stigninger i disse udgifter eller i statens indtægter. Det er ganske givet, at ingen kan sige, at det finanslovforslag, der nu er forelagt, er udtryk for, at tingene går i stå. På en række poster prøver det på at underbygge, fremhjelpe og støtte en dynamisk udvikling. Igennem øgede bevillinger til uddannelse, til kommunikation, til transport prøver man netop på at indleve sig i et dynamisk samfund. Det samme gør man gennem nye og øgede bevillinger til forskning og produktudvikling. Igennem det, der indirekte fremgår af finanslovforslagets § 1, nemlig afskrivningsreglerne, forsøger man at fremhjelpe erhvervslivets investeringer. Jeg har meget svært ved at acceptere, at dette skulle være et finanslovforslag, der bringer landet i en tilstand af stagnation, hvor man ikke fra statens side gør noget for at påvirke samfundsøkonomien.

Hr. Poul Dam påstod således, at finanslovforslaget ud fra en gammelliberal tankegang var isoleret fra samfundsøkonomien. Men det kan man dog vel ikke sige. Man kan vel ikke sige, at vi ikke netop prø-

ver på at have blik for samfundsøkonomien ved det finanslovforslag, der er forelagt. Når vi foreslår et overskud på 1,5 milliard kr., er det, som jeg har sagt, ikke ud fra statsfinansielle hensyn, men netop fordi vi vil se det i sammenhæng med dets påvirkning af samfundsøkonomien. Jeg tror derfor, at dette finanslovforslag er mere dynamisk, end vi normalt er vant til.

Hr. Poul Dam spurgte, hvad jeg mente med min udtalelse om, at kapaciteten var udnyttet her ved indledningen til 1970. Han mente altså også, det var udtryk for et statistisk synspunkt. Når jeg har brugt vendingen, at kapaciteten i vores produktionsliv er udnyttet, så er det, fordi vi har fuld beskæftigelse, og det ligger vel klart for alle, at vi i dag har et beskæftigelsesniveau, der er højere end på noget tidligere tidspunkt i de år, vi sammenligner med. Vi er nu nået frem til en arbejdsløshedsstatistik for 12. november, altså sent på året, og da har vi en arbejdsløshedsprocent på 2,6, mens den i fjor den 13. november var på 3,6; og den 15. november 1967 under den gamle regering, der netop på det tidspunkt fik hr. Poul Dams varmeste støtte, havde vi en arbejdsløshed på 3,2 pct. Af disse tre år har vi i år den laveste arbejdsløshedsprocent i november måned. Kan man så sige, landet er ved at gå i stå? Må man så ikke sige, at vi stort set har udnyttet den kapacitet, vi har til rådighed i form af arbejdsstyrke? Og den produktionsudvikling, vi skal have derudover, må komme fra de nye årgange eller fra rationalisering i erhvervslivet og i den offentlige sektor.

Og at kapaciteten også er udnyttet kapitalmæssigt, er der jo almindelig enighed om. Vi lider i samfundet under kapitalmangel, vi lever ikke i et samfund med en udnyttet kapitalkapacitet, og derfor har jeg tilladt mig at sige, at kapaciteten er udnyttet, og de fremskridt, vi vil have, må komme fra tilgangen af nye årgange til arbejdskraftstyrken fra en opsparing, hvorved vi forøger kapitalmængden, og fra produktivetsforbedringer over rationaliseringer.

Hr. Poul Dam var inde på rammerne i budgetoverslaget og spurgte: hvem er det egentlig, der laver disse rammer? Er det folketinget, har det tilstrækkelig indseende med disse? De bliver jo forelagt folketinget, men det er regeringens rammer, og det er